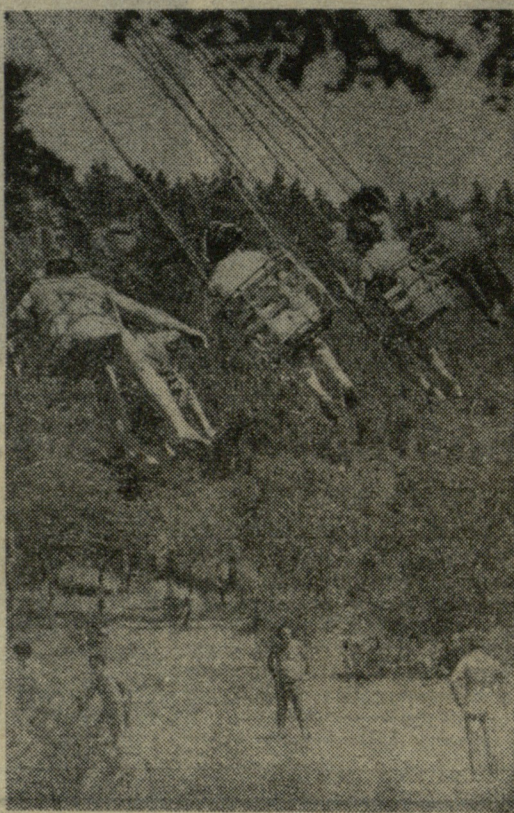
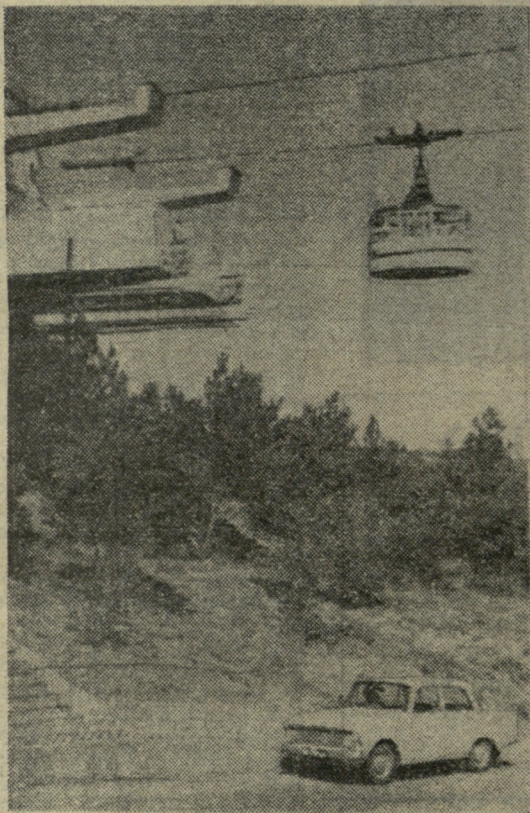

ეროვნული
გიგლიორთქა

ნანატრი სიბრილე კი სულ თრ ნაბიჯგა...

ბავშვებს მის სამხელში გა-
სული თბილისი ბული ასდის და
ცხოვრობს დედაქალაქი თავისი
„მხურვალე“ ცხოვრებით, ხმაურით
და ქუჩებით. აქვს ჯიშური და
ჯიშური დაბიჯებენ რუსთაველის
გამზირზე დიდები და პატარები,
ქალები და კაცები. დასიცხლები,
მოთუნთვლები, თვლით გახვითქუ-
ლები...

დღეს კიბრა — დასვენებას
დღე. აბა, თბილისელი, გაიბრა,
გაიბრა გადამდებულ ქუჩებს,
აიკარი გულა-ნაბი და გადი ქა-
ლაქარეთ, თავი შეაფარე ნანატრ
სიბრილეს. აგერ წყნეთი, კოვარი,
დიდგორსკინ მიმავალი ბილიკი.
თბილისის ზღვა, ლისისა და კუს
ტბებიც ხომ თინოდ ნაბიჯგა...
რაღა გიღვას წინ, რად ტყეში გა-
ვარჯიშებულ ტროტუარებს?

ხდება ხოლმე — ჩვენ, ადამი-
ანები ხშირად გაუცხოვრებულ,
უაზრო აზრებებს ვწირავთ საკუ-
თარ სიბრილესა და ჯანმრთელობას,
არად ვაგვებთ ცხოვრების წესსა
და რეჟიმს. სამწუხაროდ, ამ კა-
რიზებს „რეინის ლოგია“ უმაგ-
რებს ზურგს: ფიზიკულურა და
სპორტი, ზურგჩანთით ტყე-ლზე

როგორ ვატარებთ დასვენების დღეს?

ხეტიალი განა სერიოზული კაცის
საქმეა? თუ სპორტულ კოსტუმში
გამოწყობილმა ახალგაზრდა კაცმა
(თუნდაც ახალგაზრდა) პარკის
მოძრაობით სერიოზული გაიბრა-
ოს უფროდ „წინდაცხმულია“; თუ
მეანამა და მეანამა სხვადასხვა მი-
ზეზების გამო შავი ზღვის სანაპი-
როზე ან მალაშვილიან კურორტზე
გერ დანსვენა და უქმე დღეები
ოჯახთან ერთად ლისის ან კუს
ტბაზე გაატარა, ისეც თავმოყვარე-
ობის „უქონლობაზე“ მიუთი-
თებს(!) ალბათ ამ „ლოგია“
გამოა, რომ ქალაქარეთ გასვლას
ისევე პრესტიჟტზე სიარულს ვარ-
ჩევთ. რა თქმა უნდა, შემოთქმული
ყველას ერთნაირად არ ეჩება —
შაბათ-კვირას ათასობით თბილისე-
ლი სკოლებს ზოგას, ლისისა და
კუს ტბებს, ქალაქის კულტურისა
და დასვენების პარკებს — მოდიან
ინდივიდუალურად, ჯგუფურად, ოჯ-
ახთან ერთად, ისევე, როგორც,
ან, საქმე ისაა, რომ ამ ადამიანთა
რიცხვი ერთბაშად მცირდება და პრეს-
ტიჟის სიმწიკდე სწორედ ამ სიბრ-
ტყეში დგას. პირდაპირ უნდა ითქ-
ვას: ბევრ ჩვენგანს ბევრ შეუძენია
დასვენების, თავისუფალი დროის
გონიერად გამოყენების კულტუ-
რა, აბრალოდ, ბევრ შეუძენია
შრომა-დასვენების რიგგარეშე წესი,
ან კიდევ ის „რეინის ლოგია“ ბო-
ჭავს, ზოგიერთების შეგნებაში
მკიდრი სიმძრეველი რომ უმაგ-
ნია.

დღეს ჩვენ ხშირად ვლაპარა-
კობთ თანამედროვე მეცნიერულ-
ტექნიკური პროგრესით გამოწვე-
ულ უმოძრაობაზე და მის სავალა-

ლო შედეგებზე, მაგრამ თუ დღე-
განდღე ეპოქის ამ უარყოფით
მხარეს კიდევ ჩვენთვის უნათობა,
ინერტულობა და გულგრილობა
დაუმატება, გერაფერი კარგი ამბავი
მოჩვენა ამაში.

აქ საჭირო და აუცილებელია
პრობლემის მეორე მხარესაც შევ-
ხედოთ. რა მდგომარეობაა თბილი-
სის ზემოქმედებით დასვენების
კერძზე, როგორია მოწყობილი
პლიკები, სპორტული მოედნები,
დასვენების ზონები? როგორ გე-
სახურებიან აქ მოსულ დასვენებ-
ლებს?

უნდა ითქვას, რომ ბოლო დროს
ბევრი სასარგებლო და კარგი საქ-
მე გაქმნა თბილისის ზღვაზეც,
ლისისა და კუს ტბებზეც, კულტუ-
რისა და დასვენების პარკებშიც.
მაგრამ მოუგვარებელი და გასაქ-
მებელი რომ უფრო მეტია, მსიცი-
ცხადია.

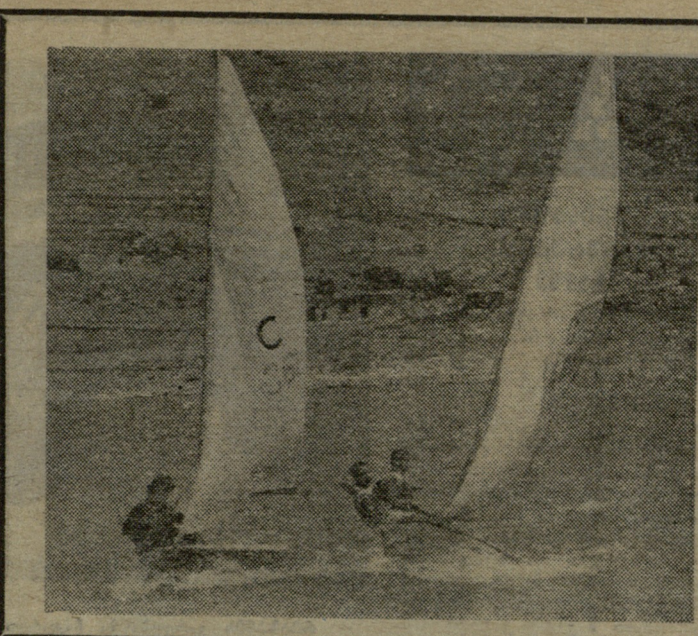
თუ ოჯახში მოსულ სტუმარს ყუ-
რადღება არ მიჰქცევი, თუ გულის
სიტბო არ აგრძნობინი და გულ-
გრილად მოეპყარი, ბუნებრივია,
იგი მეორედ არ გამოიხედავს შენს-
კენ. თბილისის ზღვაზე მოსული
ადამიანი ხშირად მსგავს სიტუა-
ციაში ხელება ხოლმე. აქ ყველაფერი
როდია ისე მოწყობილი, სტუმრის
თვალსა და გულს რომ გაახარებს.
საქმე რაოდენობით არა აქვთ სა-
ჭირო ინვენტარი, უქმესის სურ-
ვილს ტოვებს პლაჟი, არც პრე-
დუქტებით მომარაგების მხრიდან
ყველაფერი რიგზე, ასე, რომ თბი-
ლისის ზღვის მესხეულებს ჯერ ბო-
ლი ბევრი შრომა და აარჯა მარ-
თებთ.

ამ დღეებში შედარებით ბევრი
სტუმარი ლისის ტბას ჰყავს. და ეს
შემთხვევითი როდია, დასვენებ-
ლებს მარტო აქაური ბუნება და
მოლოდინი წყალი როდო იზიდავს.
აქაურობას თვალნათლივ ატყვია
პარკის დირექციის მზრუნველი ბე-
ლი. ახლანდ საბაგირო გზაც გაიხ-
სნა და პარკისთანა პარკაც მეტი
დამსვენებელი მიეძალა...

ამ დღეებში თბილისის სპორტ-
კომიტეტში გაიმართა კომპანების
საქალაქო კომიტეტის ბიუროს,
ფიზკულტურისა და სპორტის კო-
მიტეტის, დონაფის საქალაქო კო-
მიტეტის, საქალაქო საბჭოს სამი-
ნათ სამმართველოს, განათლებისა
და კულტურის განყოფილებაში
წარმომადგენლების გაერთიანებუ-
ლი სხდომა, სადაც სხვა საკითხებ-
თან ერთად იმსჯელეს ქალაქის
კულტურისა და დასვენების კერებ-
ში მასობრივ-გამაჯანსაღებელ და
ფიზკულტურულ-სპორტული მოქმე-
დების შესახებ, სხდომაზე სერიოზუ-
ლი საუბარი გაიმართა დამსვენებ-
ებლთა მომსახურებაში არსებულ
ნაკლებობებზე. მათი ამოსწორე-
ბისათვის ზრუნვა კულტურისა და
დასვენების პარკების დირექციების
უპირველესი ამოცანა უნდა გახ-
დეს.

მ. ბერიშვილი.

სურათებზე: ამ ბიჭუნებმა
უკვე იპყუმალავეს ტბაში, ახლა
კი მზეს ეფიცებან: ნავთ სერი-
ნობის მოყვარულები; ლისის ტბის
საბაგირო გზის ზედა ნადავრი;
ცინცხალი მზე, პერი და... საქმე-
ლა; ნავებით კუს ტბაზე.
ა. კოტორაშვილის ფოტოები.

გამართლ შეჯიბრებაში გამარჯვებულები დაიცვეს. სამუხრატო, საქართველო საზრატს ეს მიმზიდული სხეობა ჯერ კიდევ არა მასობრივად დაწერგული, ამიტომაც ჩვენი ფორსნები სავეშიო სანაბილზე მალა შედგენი არ ვამოარჩევიან, ისიც სათქმელია, რომ შუავედ ვანგილით აუცილებელი ინვესტარ-ფილიოლიზის ნაკლებობას. თუ ეს საკითხი დადგებილად გადაიჭრება, ჩვენი აფროსნებიც უფრო ხმალა იტყვიან თივიანი სათქმელს.

სურათზე: შეჯიბრების მომ-
ენტი.
ა. კოტორაშვილის ფოტო.

დუბლიორთა რვა გოლი

(დარტყმით) ორი სახასისხო გოლი
 ვეიტარებს — 1-2. ამის შემდეგ დი-
 ნამოვლებმა კიდევ ხუთჯერ აიღეს
 ტკომარათა კარი. თითო ბურთი გაი-
 ტანეს კაბალაშეყოლია და კილია-
 ვი (11-მეტრისან საჯარბო დარტყ-
 მით); ბოლო მუშობაქმ სამი ბურ-
 თი მიათავსა ალმათეთლათა ზადენ-
 დინამოვლები ასეთი შემადგენ-
 ლობით თამაშობდნენ: ვაზლია,
 ხაზანშვილი, ღურდიამე, ჭოხაძე,
 შეჭერი, თვამე, გოგოლაძე, კოპა-
 ნაშვილი (ახოხაძე), კილია, ხა-
 ზანშვილი (ზოლქაძე), მუშლაძე.

შევი) — „შინიცი“ (იარაღსაღვლი) 3:1, „ყუბანი“ (ქარსოღარი) — „შინიამი“ (ლენინგრაილი) 3:2, „თერგი“ (გროზნი) — „ნისტრუ“ (კი-შინიცი) 1:0, „სპარტაკი“ (ორგო-ნიცი) — ასკ (ოდეხა) 2:0, „პამი-რი“ (დუშანბე) — „ქარპატი“ (ლუგვი) 2:2, „ეოლსონი“ (აშხა-ბაი) — „სპარტაკი“ (ივანო-ფრან-კოვსკი) 1:0, ასკ (ბსტრი) — „მეტალურგი“ (შაპოროვი) 2:0.

მიგაბი სამეფო არის და სახ-
ლიც, არც თუ შორეულ წარსულ-
ში ზოგი მეტიმეტად მიწადინებ-
ლი მშობნი ბავშვს (სულ ერთი
გვითა იქნებოდა თუ მეტი) ტრა-
ტორს, იაპონიას, ან სულაც რეგ-
ულიციას არქმევდა. თქმა არ უნ-
დავთა ბელოგნობრი სამეფო-
ვერცხვანობა ლაპარაკი ზედმი-
ტრია. სამეგრეოსა ყოთხეგულ წა-
მთადინონს იმ, ბეზილ ან პაპ-
ქექულ ბავშვს რტორი დუბიჭს
ბუნ შვილიშვილებად, თუნდნც
გოლუციას. მიგალითისათვის შო-
არ წავდა, სულ ახლანაც გვიც-
ნო კაცო, „მასკა“ რომ იქცა.

ეს, რაც შეეხება ერთ, ცოლს
ულ პიროვნებას. მაგრამ, როცა
საუბარია ქალაქის, რაიონის ან
და რესპუბლიკის ღირსების დამ
ველ იდამათა ჯგუფზე — სუ
რთულია თანაგრძნობა და — 15

რო ეცი, რატომ უნდა ვაგზობი-
ნით უფრო სიტყვა ქართულს,
რატომ ან უნდა ერქვას „ლანძღოს“
„იბეჩია“, „იეგოია“, ან ქუთაისის
„ტორნოდოს“ „კოლხეთის“, „აია“,
„ფანისი“ ანდა „გერგის“?

„ფეხბურთი, თბილისი“ „ლინა-
მა“ ჩემთვის ისეთივე საუკრელო
და ძვირფასია, ისევე უფრო, რა-
ვიორი საქართველო, ღელა, შველი,
მეფულე იმისაჲ კი მეფუნება,
ცოლ-შვილზე მეტად ვიყავარს.
გულს ეს სახელი 50 წელსწინათ
პაეა და რაღა თქმა უნდა, მისი
ბავშვების წინადადებებ ვარა
გერგის რუსთაველი ამჟამ **ჭ. რუსა-
ძე.**

აბიტურიენტი მ. ჭავჭავაძეს (რუ-

„ამ საკითხის წამომგრეღნი
მართალინი არიან ქუთაისის „ტო-
რეიდოს“ სახელმწიფოს „ტო-
რეიდოს“ თაობაზეც. სიტყვა „ტო-
რეიდოს“ არც შინაარსით, არც ვარ-
დებით მნიშვნელობით არავითარ
კავშირით არა აქვს საბრტყელს, კე-
რძელ ფეხბურთთან. თუ მის „კო-
ლეგის“ არ დაეკრებოდა „ტო-
რეიდოს“ დღევანდელი, მაშინ მო-
მავალში გუნდებს „ტო-რეიდოს“ ან
„დამბაიც“ შეგვიძლია ეწოდოდათ.
და საერთოდ, საქართველოს ყვე-
ლა საბრტყელეებიც და ყველა
დიდი საბრტყელ ნიგებობებს უნდა
ერქვას შესფერვის ქართული სა-
ხელი, უნდა ჰქონდეს შესფერვის
შინაარსის იმპლიკაცია. — ეს ამო-

სამეცნიერო შედეგა I ლიგის სა-
ერთო პირველობის 24-ე ტურ-
ნამენტი.

ქეთისის „ტორპედო“ ამ ტურში
სულელი იყო. სხვა შეხვედრე-
სე დამთავრდა: „კუზნეცის“ (კე-
რეო) — „უალგირისი“ (ვილ-
ნი) 1:0, „ურალმაში“ (სვერდ-
ლსკი) — „დინამო“ (მინსკი)
„კრილია სთეპოვი“ (კლიბი-

პირას გაიმართა მეორე ლიგის
ბონის საკავშირო პირველობის
ტურის მატჩები. ჩვენი კლ-
ბონდენტები ტელეფონით გაა-

ლოკომოტივი“
(სამხრეთი) —
სიფი (პრეზენი) 4:1

მან ჩაბუნაშვილი-
ბატაძისა და დვალის
მუშეები ძლივს მოიგერია. მე-12
ჩაბუნაშვილი გაეძეა

20.8 წუთის შემდეგ სტუმრები
 ერთ-ერთი შეტყევა ავტოსი-
 გნოთი დავევრევი. მე
 და ეს, რაც ერგებულა
 ეს. ისინი ყოველთვის გა-
 ზენ და დღისა და ყველა ტა-
 მიბარეს. 39-ე წუთზე
 ავტოსი სტუმრები მოწოდებ-
 დავალიშვითა თაღურ და რატ-
 მაგრამ ირამდე ვაჩრდი-
 მბის შემდეგ ერგებულა
 გამუდმებული იერიშის ქვეშ
 და მე-60 წუთზე კიბრე-
 სითა 87-ე წუთზე ანდლ-
 (11-მეტრის და რატყმითა
 ირყე აიღეს სტუმართა

დამთავრდა: „დინამო“ (ბათუ-
— „ბინარი“ (ლენქორანი) 1:0,
„ბინარი“ (ლ. 58)

„პროტანიკი“ (საგზონი) 2:0
ზუგდიდელს ამ თამაშამდე 6
გასვლითი მატჩი ჰქონდათ, აქედან
სამი მოხერხებულ იქნა.

ბავს. ბუნებრივია, რომ შინ „კო-
ტაიკის“ წინააღმდეგ რევენშის
სურვილით იბრძოდნენ, ვინაიდან
სურველ წრეში ამ კოლექტივთან
დღით ანაბარიშით წააბის — 0:3

თამაში ზუგდიდელთა შეტევებით დაიწყო და უკვე მე-10 წუთზე კვარაცხელიას მორეზბედიან-ბარჯინამ თაღუბი დარტყმით გახსნა ანგარიში. 30-ე წუთში კვარაცხელიამ მეორე ბურთი გაიტანა. ტაძიშის ბოლომდე ზუგდიდელთა უპირატესობა ამჟამა იყო, მაგრამ ანგარიში არ შეცვლილა.

„ზირაბი“ (ლენინაპანი) 1:
გორელები საგულდაგულოდ მო-
ემზადნენ ძლიერ მეტოქესთან სა-

საეროვნო. თამაშის დაწყებიდან
ყოფი ისინი შეტევაზე გადავიდნენ და
მეკარე დიმიტრიანს ბევრი სასო-
ფათო მომენტის უწყნებლყოფი-
ნობიდან, მაგრამ მისი ისტატიკა
უწყაიყოფი გამოდგა, როცა ბუნა-
ლაძემ მე-14 წუთში ლენინაყა-
ნალოთ კართან წაიყვანა ქერლიყა-
ნაყილი და ამ უკანასკნელმა ძნელი
მდგომარეობიდან გაიტანა ბურ-
ნა. გოტივქიანმა უპირის თამაში
გაუმჯობესა. კარგად მოქმედებდა მასა-
რისებრი და დაცვა და ნახევარდაცვა-
ლა. მუხლაძეს და იმბიძეს კიდევ მო-
წონათ გოლის გატანის ნაღდი შე-
ხამებლობიანი.

ტბილი) — „ტურბინა“ (ნაბერეჩნოე
ჩელნი) 1:0, „უზალეცი“ (ნიჟნი
ტაგილი) — „გაზოვიკი“ (ოტჩენუ-

რეი) 2:0, „დინამო“ (კიროვი) — „ტორპედო“ (ტოლიატი) 1:0, „დურუგა“ (იოშკარ-ოლა) — „პრეზერვა“ (კიროვ-დადი) 1:0, „რუბინი“ (ყაზანი) — „ავტომობილისტი“ (მაჟო) 1:1.

ଏଞ୍ଜିନ ମନ୍ଦିର...

საქალაქიო ფოსტის მიმოსილვა

სთავი) უკერძო კიდეც, რომ „ასე-
თი ბუნებრივი საკითხი ამდენი ზა-
ნია კამათის საგანია და ჯერ ვერ
ვალაქრობა: რაღა თქმა უნდა,
რომ სახელწოდება „ღინძი“ შე-
საცვლეოდა“.

ისევ, როგორც ყველა ახალ-
გზარბი, ჩვენც გამოირჩეოდა გვი-
ვარის ფეხებითი. რასაკერაღედ
თბილისის „დინამოს“ ქაშაგის
ვართ და განვიციდით მის წარბებ-
დაწაღებულმა ცხივებს. ალბათ მრავ-
ალი ქართველი გულშემატკიეა-
რის აზრს გამოხატავთ, თუ ვიტ-
ყვით, რომ მშვერლად უკმარის
მზარს გუნდის სახელწოდების შე-
ცვლას. „ბიბერია“ არა მარტო კე-
თაღმწიფი და ლამაზი სახელწო-
დებაა, არამედ გუნდის სადაურო-
ბაზეც მოუთხოვს, ისევე, როგო-
რცე „მეფთხეთი“, „ბარსელო-
ნა“, „ბაიერია“, „იარატი“, „ქარ-
ბატი“. (მ. ვანიშვილი, ზ. ავალი-
ნი).

„მღვდელს ჰილოფში იცნობენო“, — მოკლედ ჰრის ვ. გოგინაშვილი, — სახელის შეცვლას დიდება არ მოაქვს“.

„უთუოდ აჯობებდა ამის თაობაზე ზარი გამოთქვით იმათ, ვინ პირველად გაუთქვეს სახელი „ინანოს“, უთუოდ აჯობებდა მოწყობილობით გამოკითხვა ცნობილ საზოგადო მოღვაწეების, საბრტყეების, ჟურნალისტებისა, გალუშმატკიერებისა. — შეინჯა

3. **ბრეგეაჲ** (სოფელი ვახისუბანი)
„დღეღლია შუაუცალი სახელს
ველეფი ინსტიტუტის სკოლას, სა-
ავადიფიფიფი, რაც პრეფიფიფი შუა-
უცალით ან სხვა მიზეზითაა გამო-
წვეფილი, მაგრამ ჩამოყალიბებულ
სპორტულ კოლექტივს, რომელსა და-
აქვს თავისი მდიდარი ისტორია და
ტრადიცია (თბილისის „ღინმიშო-
სწორიფი ასეთი კოლექტივია), სა-
ხელის შუაუცალი არ სპორტდება“ —
3. **სანადამდეფი** (ქეზიბა)

„ხოლო სახელწოდება „დინამოს“
სისარგებლოდ მხოლოდ ის ლაპ-
რაჲობს, რომ ჩვენ მას შევეჩვიეთ
ისე კი არც დიდი აზრია ამ სიტ-
ყვაში, არც სიღამაზე, — გვეჩრ-
დ. მოსაშვლი და გვიჩრჩევს საშვე-
დ. გამოჩენილი საზოგადო მოღვა-

ნაწერი ი. გელოვანის ვრცელი წერილიდანაა (სამტრედიის რაიონი, დაბა ყულაში). შემდეგ ავტორი აღწერს თბილისში იმის თაობაზე, რომ თბილისელ ჩეხებსტა ერთ-ერთ გუნდს სხედნოვსკი-ბა "ივერია" ეწოდეთ "მეუცეოლ-ის."

„ტრადიციისადმი შიშითა და მოკ-
ბალებად მეტრისებრად. წარმოუდ-
გენელია, ქართულმა კაცმა ვერ
დაივიწყოს „დღისმო“ და ვერ შე-
ითვისოს „ბიბლია“. რაც შეეხება
არაქართველს, მისთვის აქედგ უფ-
რო საინტერესო იქნება ამალი სა-
მოსული (მით უმეტეს ასე ორიგი-
ნაღორი და ევროპელი), მაგრამ ამა-
ვე დროს ჩვენი პროვინციული სო-
ლიდურობა გვეკის თვით ქართუ-
ლი სახელმის შერჩევაშიც კი და
გვაფიქვება, რომ ამპარტავან ინგ-
ლისელებსაც კი ჩამდეი ღმინ-
ლისმომგვრელი სახელი შეურქმე-
ვით თავიანთი გულმანსისი...
(„მგლები“, „მამლები“ და ა. შ.).
ჩვენში არც ერთ ბავშვთა გულს
არ ჰქვია, მაგალითად „ყვინჩილე-
ბი“. რით არის ურცობა — ღ. სი-
ხარულიძე (ს. 147-148).

ამ წერილების კითხვისას ერთი ნათელია — ეს საკითხი ყველას გულთან მიაქვს და ისიც, რომ არც თუ იოლად მოსაგვარებელი ჩანს. გულუშმატკივართა ერთი ნაწილი ერთი აზრისაა, მეორე — მეორისა.

როგორც ჩანს „ლინამოს“ სახე-
ლის შეცვლა თუ არ შეცვლა უფ-
როს ფართო და სერიოზული მსჯე-
ლობის საგნად უნდა იქცეს, და
თუნდაც ამიტომ, რომ დღეს სპო-
რტი ბევრად გასცილდა თავის ად-
რინდელ საზღვრებს, ამ პრაბლე-
მის გადასაწყვეტად უფროდ თავ-
ისი მოსაზრებაა უნდა გამო-
თქვას ყველამ — ენათმეცნიე-
რმა, მწერალმა, მუშამ, სტუდენტ-
მა, ხელოვნების მუშაკმა, ყველამ,
ვისაც სპორტი ჩვენი შოლვაწეობის
მშობენილეოდ უბნად, მომავალი
თავისთვის აღზრდის საშუალო და ერთი
სახელიად ესახება.

